

Přes HRAnice

Inspirativním představením letošního ročníku Ještědvaďla byla inscenace Michaly Váňové Přes HRAnice. Příběhem dívky HANY, která se během druhé světové války ocitne ve Velké Británii, kam ji rodiče pošlou. Do bezpečí. Co vlastně taková cesta znamená a jak se děti cítily? To vše inscenace velmi hravou formou přibližuje. Mnohé diváky přitom dokáže velmi zasáhnout.

Street poezie

Co všechno lze nalézt v ulicích, parcích a zákoutích Turnova? Je toho opravdu mnoho. Z postřehů, nápisů, útržků rozhovorů vznikla inscenace souboru Tutu Bazo Street poezie pod vedením Aleny Tomášové a Romany Zemanové. Nešlo přitom jen o slova, ale i o chuť, vůně a další vjemy z města.

Diváci i porota představení hodnotili velmi kladně. Byla to zkrátka zábava na jevišti i v hledišti. Samotní členové měli totiž nesku-tečnou energii. To s jakým důvtipem nasbíraný materiál poskládali ve výslednou formu, a jak moc byli autentičtí mělo velké ohlasy.

Zajímavá byla i práce s rekvizitami. Sada čepic, klobouků, které ale mů-žou být naprosto čímk-

liv, například kopečkem zmrzliny nebo třeba brokolicí. Zaujala třeba taky pasáž s vodou a kanálem. Diváci ocenili taky prolínání nejrůznějších žánrů. V inscenaci se objevuje například rap. Velmi chytlavá byla pasáž s turnovskými seniory a rapovanou částí

„hej, dědku“. Tu mimo jiné využil i Jan Mrázek pro svůj večerní rozběr inscenací.

Vzhledem k množství materiálu, který soubor nasbíral je podle vedoucí možné, že by se inscenace mohla ještě o nějaké části obohatit. Myslím, že i druhý díl Street poezie by diváci velmi uvítali.

Zahájení

Lola běží o život

Sto tisíc za dvacet minut? Tak já běžím! A běželi všichni. V inscenaci Lola běží o život od Divadelního ateliéru Ulita pod vedením Zuzany Horákové. Inscenace byla trochu chaos a to zejména díky střídání rolí a jejich protagonistů. Pro většinu z nich to ale byl příjemný chaos, který je bavil. Skvělá byla taky energie celého představení. Stres se podařilo na diváky přenést skrze tělo, ocenila Ivana Sobková.

Miserere Mei

Smiluj se nade mnou! Překlad latinského názvu inscenace souboru BezOhledu z Dramacentra Bezejména. Předlohou inscenace byla Kytice Karla Jaromíra Erbena.

Každý ze souboru si vybral sobě blízkou baladu a postupně tak začali nacházet prolínající se téma. Téma vztahu dítěte a matky, rodičů. Jak moc je to vlastně aktuální? A proč některé problémy v životě řešíme stejně

jako předchozí generace sto let dozadu? Na to se soubor snažil poukázat a možná nás přivést na jinou cestu.

Porota i diváci ocenili hlavně energii inscenace a nádherné obrazy. Například po-

užití vody mělo mezi diváky velké ohlasy. Někteří možná hledali více vodítek ke konkrétním baladám, je ale otázkou, zda soubor nutně chtěl, aby byly balady zřetelné a jednoduše rozpoznatelné.

Rozbory

Letošní ročník festivalu Ještědvyadlo přinesl mimo jiné nový způsob rozborů. Každý den má na starost jeden z porotců, jakožto hlavní lektor a rozbor je zcela v jeho režii. Je na něm, jestli uspořádá klasickou diskusi nebo vymyslí jiný způsob, jak se inscenacích pobavit. Včerejší rozbor byl v gesci Jana Mrázka. Svůj rozbor rozdělil do dvou částí. První část se odehrávala venku před Liebiegovým palácem. Honza si připravil čtyři pohyby, které podle něj vystihovaly jednotlivé zhlédnuté inscenace. Později je využil k tomu, aby jsme reagovali na jeho otázky, například, které představení v nás vyvolalo nejvíc otázek, nejvíc v nás zůstalo. Byla to Lola? Tak utíkejte na místě! Nebo to byla Street poezie? Pojďme zaropovat hej dědku. Nebo snad Rozbila jsem zrcadlo sekerou? Pojďme se pohladit po vlasech. A jako poslední Miserere Mei a bambusová tyčka balancující na dlani. Honza ještě přidal aktivitu živých obrazů a potom následovala diskuze tradičnější formou.

Rozbila jsem zrcadlo sekerou

Inszenace Rozbila jsem zrcadlo sekerou polského souboru Nózki w herbacie pod vedením Karoliny Rosocké vyvolala mezi diváky velké ohlasy. Dívčí soubor vystoupil s tématem ženám blízkým. Proč jsme k sobě kritické a kdy se s naším tělem

smíříme? A proč jsme kruté nejen samy k sobě ale i k druhým ženám? To vše a ještě víc v sobě inscenace měla. Práce Karoliny kombinuje společenské téma a folklor a spolu to dokonale funguje. Dívky byly perfektně pohybově sehrané a přitom autentické.

Sledujte náš instagram:

@dramacentrum_bezejmena

@jestedyvadlo

Za případné chyby v textu se omlouváme. Text neprošel editací.

redakce:
Kateřina Hartmanová, soubor BezOhledu

autor fotografií:
Ivo Mičkal